

[Stats- og udenrigsministeren.]

Ærede medlem hr. Aksel Møller at afgive en vis form for kærlighedserklæring, og selv om det lyriske måske ikke ligger så stærkt for det ærede medlem — det kan jo ligge lidt forskelligt for os — så havde jeg dog regnet med, at den stærke front, altså den delvis liberale front, imellem de to partier kunne være kommet til udtryk her i dag. Jeg forstår, at det sker ikke. Det er fornuften, der driver værket. Sådan har jeg opfattet både det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen.

Jeg forstår, at fornuften har sine snævre grænser i det samarbejde, her er tale om. Det synes jeg fremgår ikke mindst af forskellige af de udtalelser, der er fremsat ved denne lejlighed. Jeg erkender, at jeg ikke har spor af krav på besvarelse af et spørgsmål, som jeg selv betegnede som højttænkning, da jeg var inde på netop dette forhold om det ubetingede samarbejde mellem venstre og de konservative i forbindelse med et kommende valg eller, hvad der er mere korrekt, efter et kommende valg. Jeg noterer bare, at jeg heller ikke fik et svar i den henseende.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han stillede mig over for det spørgsmål, om valget ikke kan komme før september. Dertil må jeg svare, at det må det ærede medlem spørge det høje ting om. Regeringen er jo i folketingets hænder, det er her, afgørelserne foregår; det er her, de politiske beslutninger træffes, det er hverken i aviserne eller i regeringen alene. Når der er tale om en mindretalsregering, har tinget sin indflydelse. Men hvis det ærede medlem spørger om min mening, skal jeg gerne sige ham den, og den er, at denne folketingsperiode bør føres igennem, så vi får et normalt valg så nær op ad tidspunktet for udløbet af perioden som overhovedet muligt, og jeg forestiller mig faktisk, at det var rarest at få et septembervalg. Om det kan lykkes, om det er muligt, tør jeg ikke udtale mig om, men når det ærede medlem har spurgt, så kan jeg godt løse op for mine inderste og hemmeligste tanker, som jeg har gjort det tidligere, så de er ikke ukendt for nogen. Jeg ved ikke, om det lykkes; der kan ske så meget. Man lever et farligt liv som mindretalsregering. Det ved det ærede medlem

lige så godt som jeg. Han har mødt megen venlighed og er blevet holdt pænt oppe af bestemte grunde fra bestemte sider, som vi har fået oplyst under denne debat. Det har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard klart sagt. Jeg ved ikke, hvornår min regerings skæbnetime slår. Det får vi at se. Men da det ærede medlem har spurgt om min opfattelse, har jeg givet udtryk for den med de bemærkninger, jeg her har gjort.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller syntes, at man var ved at sprede forvirring på valutaområdet i stedet for klarhed. Jeg synes såmænd, man har gjort sig hæderlige anstrengelser gennem det sidste par år for at sprede så megen forvirring som overhovedet muligt. I et forståeligt forsøg på at komme regeringen til livs har man gjort, hvad man kunne for at male valutasituationen mørkere, end den har været. Jeg repræsenterer ikke nogen billig optimisme, den socialdemokratiske regering ej heller. Vi ved udmærket, at der kan ligge vanskeligheder forude på samme måde, som der har ligget vanskeligheder i den tid, der er forløbet. Men jeg har dog lyst til at gentage, hvad jeg har sagt en gang før: om det dog ikke er gør ligt, at vi kan undlade alt for vilde overdrivelser på disse punkter og så i fællesskab til trods for forskellig politisk opfattelse være tilfredse med at gøre fremgang. En beskeden fremgang, en lille fremgang, er der dog i hvert fald at spore på dette punkt, og der er tendens dertil i øjeblikket.

Jeg indrømmer, at jeg ikke forstår det ærede medlem hr. Aksel Møller, når han siger, at det ikke er valutaudgifterne, men valutaindtægterne, det drejer sig om; men det er nok min fejl. Det er vel to sider af samme sag, der her er tale om, og jeg begriber egentlig ikke, at denne skarpe distinktion skal stilles op som noget væsentligt.

Det ærede medlem ville have den store klarhed over den afgørende indsats mod inflationen, mod pris- og omkostningsstigningerne og alt det, vi har diskuteret ved så mange lejligheder. Vi har i foråret vedtaget et mæglingforslag, som skal løbe endnu halvandet års tid.

Tror det ærede medlem, at vi i øjeblikket kan få accepteret hos de faglige organisationer en resignation inden for dette mæglingforslags rammer? Tror det ærede med-